

Rok akademicki: 2019/2020

ID zajęć: 510127

ETAP: Semestr letni

Informacje ogólne:

Prowadzący: dr hab. Wojciech Otrębski

Organizator: Wydział Nauk Społecznych
Instytut Psychologii

Liczba godzin tygodni / semestr: 2 / 30

Jezyk wykładowy: Język polski

Kierunek studiów: Psychologia (stacjonarne jednolite magisterskie)

Lokalizacja w planach rocznych: Rok IV - Semestr 8

Punkty ECTS: 2

Forma zaliczenia: Egzamin

Cele przedmiotu:

C1. Zajęcia te mają za cel zapoznanie studentów z współcześnie znanymi i dostępnymi metodami rehabilitacji psycho-pedagogicznej i psychomotorycznej wykorzystywanymi we wczesnej interwencji i wczesnej stymulacji rozwoju, oraz z metodami pracy stosowanymi w rehabilitacji społecznej dorosłych osób niepełnosprawnych.

Wymagania wstępne:

W1. Znajomość zagadnień oraz zaliczenie z przedmiotu: Psychologia rehabilitacji: zróżnicowanie funkcjonowania osób niepełnosprawnych (wykład oraz ćwiczenia).

Efekty kształcenia dla przedmiotu

Efekty kształcenia dla przedmiotu:

WIEDZA

1. Student zna podstawy teoretyczne konstrukcji poszczególnych narzędzi diagnozy i rehabilitacji dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością, wyjaśniające powstawanie, utrzymywanie się i pogłębianie się zaburzeń w ich rozwoju K_W13
2. Student zna etapy procesu diagnozy i rehabilitacji oraz narzędzia, techniki i procedury niezbędne w diagnozie i rehabilitacji dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością K_W14
3. Student zna potrzeby dzieci, młodzieży i dorosłych z niepełnosprawnością w zakresie pomocy psychologicznej (zależne od rodzaju i głębokości niepełnosprawności) K_W15

UMIĘJĘTNOŚCI

1. Student potrafi, zastosować odpowiednie narzędzia, techniki i procedury do opisu poziomu funkcjonowania psycho-społecznego dzieci, młodzieży i dorosłych z niepełnosprawnością. K_U08
2. Student potrafi umiejętnie, adekwatnie do stanu psychofizycznego osoby niepełnosprawnej zaprojektować proces diagnostyczny oraz zebrać materiał niezbędny do opracowania indywidualnej formy rehabilitacji i wsparcia osoby. K_U05

KOMPETENCJE SPOŁECZNE (POSTAWY)

1. Student wykazuje postawę dużej odpowiedzialności w trakcie realizacji procesu diagnostycznego, poprzez odpowiedni i adekwatny dobór narzędzi, technik i procedur do możliwości diagnozowanej osoby niepełnosprawnej. K_K05
2. Student kompetentnie współtworzy trans dyscyplinarny zespół diagnostyczno-terapeutyczny, unika zbędnego etykietowania osoby jednostkami nozologicznymi. Zawsze prowadzi diagnozę pozytywną, w równym stopniu skupia się na poszukiwaniu mocnych i słabych stron badanego. K_K06

Metody dydaktyczne:

Metoda wykładu, konwersatorium, praca z tekstem metody i wynikami.

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia:

Ocena niedostateczna

(W) - student nie zna narzędzi, technik i procedur jakimi psycholog posługuje się w diagnozie i rehabilitacji dziecka, osoby młodej lub dorosłej z niepełnosprawnością

(U) - student nie potrafi, zastosować narzędzi, technik i procedur odpowiednich do opisu poziomu funkcjonowania psycho-społecznego dzieci, młodzieży i dorosłych z niepełnosprawnością

(K) - student nie wykazuje odpowiedzialnej postawy w trakcie realizacji procesu diagnozy i rehabilitacji osoby niepełnosprawnej, narzędzia, techniki i procedury dobiera nieadekwatnie do możliwości diagnozowanej osoby, etykietuje ją jednostkami nozologicznymi, pomija jej mocne strony, nie stosuje diagnozy pozytywnej.

Ocena dostateczna

(W) - student zna niektóre narzędzia, techniki i procedury jakimi psycholog posługuje się w diagnozie i rehabilitacji dziecka, osoby młodej lub dorosłej z niepełnosprawnością

(U) - student potrafi, zastosować niektóre narzędzia, techniki i procedury odpowiednie do opisu poziomu funkcjonowania psycho-społecznego dzieci, młodzieży i dorosłych z niepełnosprawnością, ale nie potrafi zaprojektować procesu diagnostycznego adekwatnego do stanu psychofizycznego osoby niepełnosprawnej

(K) - student w małym stopniu wykazuje odpowiedzialną postawę w trakcie realizacji procesu diagnozy i rehabilitacji osoby niepełnosprawnej, narzędzia, techniki i procedury dobiera częściowo adekwatnie do możliwości diagnozowanej osoby, etykietuje ją jednostkami nozologicznymi, skupia się na słabych stronach osoby niepełnosprawnej, pomija większość jej mocnych stron, w małym stopniu stosuje diagnozę pozytywną.

Ocena dobra

(W) - student zna podstawy teoretyczne wszystkich narzędzi, technik i procedur, którymi psycholog posługuje się w pracy z uczniem niepełnosprawnym oraz wie w jakich sytuacjach stosować niektóre z nich,

(U) - student potrafi, zastosować narzędzia, techniki i procedury odpowiednie do opisu poziomu funkcjonowania psycho-społecznego dzieci, młodzieży i dorosłych z niepełnosprawnością, potrafi zaprojektować proces diagnostyczny adekwatny do stanu psychofizycznego osoby niepełnosprawnej oraz zebrać częściowy materiał niezbędny do opracowania indywidualnej formy rehabilitacji i wsparcia osoby niepełnosprawnej

(K) - student częściowo wykazuje odpowiedzialną postawę w trakcie realizacji procesu diagnozy i rehabilitacji osoby niepełnosprawnej, narzędzia, techniki i procedury dobiera adekwatnie do możliwości diagnozowanej osoby, nie etykietuje jej jednostkami nozologicznymi, nie skupia się na słabych stronach osoby niepełnosprawnej, ale pomija jej niektóre mocne strony, stosuje tylko częściową diagnozę pozytywną.

Ocena bardzo dobra

(W) - student zna podstawy teoretyczne wszystkich narzędzi, technik i procedur, którymi psycholog posługuje się w pracy z osobą niepełnosprawną oraz wie w jakich sytuacjach je stosować

(U) - student potrafi, zastosować narzędzia, techniki i procedury odpowiednie do opisu poziomu funkcjonowania psycho-społecznego dzieci, młodzieży i dorosłych z niepełnosprawnością, potrafi zaprojektować proces diagnostyczny adekwatny do stanu psychofizycznego osoby niepełnosprawnej oraz zebrać kompletny materiał niezbędny do opracowania indywidualnej formy rehabilitacji i wsparcia osoby niepełnosprawnej

(K) - student wykazuje odpowiedzialną postawę w trakcie realizacji procesu diagnozy i rehabilitacji osoby niepełnosprawnej, narzędzia, techniki i procedury dobiera adekwatnie do możliwości diagnozowanej osoby, nie etykietuje jej jednostkami nozologicznymi, nie pomija jej mocnych stron, stosuje kompletną diagnozę pozytywną.

Treści programowe przedmiotu:

1. Diagnoza psychologiczna dla potrzeb rehabilitacji.
2. Gromadzenie danych o badanych.
3. Metody wykorzystywane w opisie psychospołecznego funkcjonowania osób niepełnosprawnych - cz. I. : Inwentarz HPI - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników; - Skale MPD, URK, - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników,
4. Metody wykorzystywane w opisie psychospołecznego funkcjonowania osób niepełnosprawnych - cz. II. : Skala Akceptacji Inwalidztwa (S.A.I.) - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników; Test GT - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników,
5. Metody wykorzystywane w opisie psychospołecznego funkcjonowania osób niepełnosprawnych - cz. III.: Skala Aktualizacji Siebie (AS-5) - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników;
6. Metody wykorzystywane w opisie psychospołecznego funkcjonowania osób niepełnosprawnych - cz. IV. : Kwestionariusz Poczucia Jakości Życia (QLQ) - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników; Skala Postaw Wobec osób Niepełnosprawnych (SPWON) - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników,
7. Metody wykorzystywane we wczesnej interwencji i wczesnej stymulacji rozwoju dzieci niepełnosprawnych - cz. I. : Test Denver - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników;
Profil Ucznia - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników,
8. Metody wykorzystywane we wczesnej interwencji i wczesnej stymulacji rozwoju dzieci niepełnosprawnych - cz. II. : Profil Psychoedukacyjny - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników,
9. Metody wykorzystywane we wczesnej interwencji i wczesnej stymulacji rozwoju dzieci niepełnosprawnych - cz. III. : Skala Callier - Azusa - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników,
10. Metody opisu funkcjonowania społecznego (poziomu kompetencji i adekwatności osobowej) osób wielorako niepełnosprawnych - cz. I. : Karta Oceny Postępu (PAC) - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników,
11. Metody opisu funkcjonowania społecznego (poziomu kompetencji i adekwatności osobowej) osób wielorako niepełnosprawnych - cz. II. : Skala Osobowej oceny (PAS) - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników,
12. Metody wykorzystane w diagnostyce i rehabilitacji osób niewidzących i słabowidzących
Problemy: Test Williams - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników; Inwentarz ŻUN - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników,
13. Metody wykorzystane w rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych: Inwentarz Zainteresowań - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników,
- Kwestionariusz Samooceny Osób Niepełnosprawnych - zasady konstrukcji, zakres wykorzystania, analiza wyników,
14. Metody wykorzystane w rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych umysłowo:
- Inwentarz Preferencji Czynności Zawodowych - kontekst teoretyczny, konstrukcja, wykorzystanie, analiza i interpretacja wyników; Skala

Opis zajęć: Metody pracy w rehabilitacji kompleksowej (PWJŻ) (wykład)

Przystosowania do Sytuacji Pracy,
15. Program wspierania tranzycji z edukacji do rynku pracy osób niepełnosprawnych umysłowo.

Literatura:

brak!